

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

19. Annus, dies, hora æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

150 *Domus aeternitatis. Consideratio*
lam oculi tui, ne unquam *anguis* aeterni-
tatis miseræ me involvat, & ne *Draco* iste
antiquus, me mordeat, aut devoret: Tue-
re me, ne *axis* aeternitatis damnatæ figat
atque configat me. Ne *rota* aeternitatis in-
felicis me in perpetuum circumagat; ne,
in *momento* illo infinito, vox tonitruui tui
in rota sine cessatione me feriat: *Etenim*
sagitta tua (pœnarum temporalium)
transcunt vox tonitruui tui in rota (aeter-
nitatis) transit nunquam, Psal. 76. 18.
Sed sine fine, tonat, fulminat, ferit, læsæ
Majestatis divinæ reos in gehenna.

ICONSIDERATIO XIX.

Annus, dies, hora aeternitatis.

Mille anni, ante oculos tuos, tanquam dies
hesterna, quæ perit. Psal. 89. 4.

24. *Februarii.*

I. **C**onsidera, quomodo tota vita no-
stra sit quasi *annus unus*, sicut &
tota aeternitas velut *annus unus*. Vita no-
stra in primis, licet octogenaria, tam ta-
men brevis est; ut meritò *annus unus*
esse censeatur; cujus pueritia ver est, ju-
ventus

ventus æstas , ætas virilis autumnus ,
hyems, cana senectus. Atque ut omnis la-
bor, & quies, mœror & gaudium , tem-
pus merendi & demerendi illius, cum an-
no elapso transiit ; ita hæc omnia cum
elapso vitæ anno transibunt.

II. Post hunc verò brevem vitæ an-
num , sequitur annus longissimus æter-
nitatis. Sed quæris, quomodo annus est
æternus , si annus? aut quomodo est an-
nus, si æternus? Omnis enim annus in-
volvit revolutionem, à puncto ad pun-
ctum , in motu cœlorum & solis; quâ
peractâ, alteram inchoat sol & hæc est al-
ter annus novus, & non æternus; sed ha-
biturus tertium successorem; quod æter-
no minimè convenit: an igitur harum re-
volutionum solarium successio, erit æ-
terna? at hoc fini mundi repugnat , in
quo cursus cœlorum & solis cessabunt.
Quid ergo est annus æternus? non aliud
nisi ipsa æternitas infinita, ita absorptura
omnes annos, ut vix sui initium sit auspi-
catura.

III. Hunc annum æternum si rite per-
penderis, quàm brevis sit vitæ tuæ annus,

152 *Domus aternitatis. Consideratio*
nullo negotio perspexeris. Et si cum Pa-
triarcha Jacob interrogaveris? *Quot sunt*
dies annorum vitæ tuæ? & quamvis cum
eo respondere posses, si tam diu vixisses :
Dies peregrinationis meæ centum triginta
annorum sunt, parvi [in hebræo est pau-
ci] *& mali. Gen. c. 47. 8. In veritate ta-*
men diceres, pauci admodum sunt & ma-
li, ac ærumnosi ; imò quasi annus unus,
qui præterit. Disce hinc, quàm brevis sit,
omnis hujus vitæ longævitas ; in vitam
enim omnes, eâ lege nascimur ; ut parùm
in ea commorati , protinus exeamus.
Quid igitur aliud est vita nostra nisi cursus
ad mortem? ait S. Augustinus, & S. Na-
zianzenus canit:

Ipsum quod vivo, est veluti rapidissi-
mus amnis,

Qui sursum exoriens, semper ad
ima fluit.

Affectus doloris.

Agnosco anni vitæ meæ, licet septua-
genariâ major sit, brevitatem : &
maximè doleo, me ita segniter ac tepidè
eam impendisse, ac si pluribus sæculis,
cum

cum Mathusalem fuiffem victurus: agnosco anni æternitatis longiffimam durationem; & doleo, pudoréque suffundor, me pro ea tam parùm laboraffe, ac fi effet paucorum duntaxat dierum, cùm tamen ejus comparatione, vita hominis vel longiffima, non fit nifi gutta ad mare, quæ in hoc injecta illico abforbetur, & nunquam ampliùs comparet: ergo dum annus vitæ tuæ currit, dum tempus habes, operare bonum; eritque tibi, post brevem vitæ tuæ annum, felix annus æternitatis.

25. Februarii.

I. **P**ROgrediamur confiderando ulterius. *Tota vita dies unus*: Infinuatur id Job c. 1. 1. dum ait: *Sicut dies mercenarii, dies ejus*, qui à mane ad vespertum laborat. Confirmat, hoc Apostolus, monens Hebræos c. 3. 13. *Adhortamini vos per singulos dies: donec hodie cognominatur*. Tota igitur vita est, quasi unum *hodie*, unus dies, cujus crepusculum & aurora, est pueritia, juvenus mane, ætas virilis, meridies; vespertus senectus. Consentit

154 *Domus aternitatis. Consideratio*
S. Hieronymus & S. Basilius in Reg. brev.
dum ait: *Dies est atas vite cujusque homi-*
nis, hora prima est infantia, tertia est pu-
bertas, sexta atas virilis, nona senectus,
undecima decrepita.

II. Quid itaque homo est, nisi flos he-
merocallis, id est unius diei mane nascens,
meridie florens, vespere decidens &
arescens. *Qui quasi flos egreditur,* ait Job
c. 14. 2. & *conteritur.* Et David Psal. 89.
6. *Manè sicut herba transeat,* in hebræo
est, *transibit: Manè floreat,* id est *florebit,*
vespere decidat, induret & arescat. Dum
incipit vivere, mori incipit; nascitur e-
greditur, floret, in carne nitet; sed mox
decidit & arescit. *A tumulo, tumulum pe-*
to ait S. Naziansenus, scilicet ab utero
Matris, ad sepulchrum tendo. Quin &
Sapiens Seneca ait Epist. 59. *Quotidie de-*
mitur aliqua pars vite: & tum quoque cum
grescimus, vita decrescit: hunc quem agi-
mus diem, cum morte dividimus: mox ut
in vitam ingredimur, statim aliâ portâ exi-
re incipimus. Jure igitur illud Davidis
ad Ethai dicere cui vis possumus, *Heri*
venisti, & hodie compelleris nobiscum
egredi.

egredi. 2. Reg. c. 15. O quàm brevis est
vita nostra? *Verè tota vita, dies unus.* Itē
ergo mortales; opes, honores, prædia ac-
cumulate, hodie aut cras morituri.

III. Veluti citò transit dies naturalis,
unde paræmia, *una dies, nulla dies*: ita pa-
riter properè avolat dies vitæ & ætatis.
Dies verò æternitatis, nunquam præterit;
sed semper in eodem statu persistit; &
millenis annis responderet; totidem au-
tem anni, coram Deo sunt, instar diei
unus, teste S. Petro 1. Ep. c. 3. 8. *Unus
dies apud Dominum, sicut mille anni, &
mille anni, sicut dies unus.* Tota igitur æ-
ternitas licet sit longissima, imò infini-
ta; coram Deo tamen & Sanctis ejus, præ
ineffabili lætitia, videtur esse quasi dies
unus, aut potius velut momentum, aut
punctum temporis. *Quoniam mille an-
ni, ante oculos tuos, tanquam dies hesternæ,
quæ præterit.* Plal. 89. 4.

Aspiratio.

O Fausta! ô læta! ô jucunda dies, feli-
cis æternitatis! quando videbo te?
O dies nesciens ortum, ignorans occa-
sum!

156 *Domus eternitatis. Consideratio*
sum! ô dies carens crepusculo, tempore
carens meridiano & vespertino! quàm
beatus ero, ubi te videro? O anima mea!
Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc
dies salutis. 2. Corinth. c. 6. 2. Quare
non te frangant labores, non tribulatio-
nes dejiciant; modicum est, & breve,
omne quod transit cum tempore. *Scribe,*
lege, canta, geme, tace, ora, sustine viriliter
contraria: digna est his omnibus, & majo-
ribus praliis, aeterna vita. Thom. Kemp.
L. 3. c. 47. Quò in die vitæ tuæ, eris in ob-
sequio Dei sollicitior ac ferventior, eò
eris felicitior atque beatior, *nunc & in*
diem eternitatis. Amen. 2. Petri c. 3. 18.

26. Februarii.

I. **P**Erpendendum denique, quòd æter-
nitatis intuitu: tota vita nostra, sit
quasi *una hora*. Tanta est ejus brevitatis: ne-
que id mirère, si enim totum illud tem-
pus à Christo nato, usque ad finem mun-
di, S. Joanni unica hora est: *Filioli, no-*
vissima hora est. 1. Epist. c. 2. 18. Quidni
vitam nostram longè breviorē, horam
unam esse dixerimus? Cujus quadrans
primus

primus pueritiam, secundus juventutem, tertius ætatem virilem, ultimus senectutem adumbret?

II. S. Augustino, tempus illud totum ab Adamo, usque ad vitæ suæ dies, *hora matutina est*; dum ait: Si toto illo tempore viveres, quo Adam è Paradiso emissus est, usque ad hodiernum diem, certè videres vitam tuam non esse diuturnam, quæ sic avolasset: Unius autem cuiusque vita hominis quanta est? Adde quantoslibet annos, duc longissimam, quid ergo? *Nonne hora matutina est?* In Psal. 30. *O quanta igitur vitæ humanæ brevitās! tota vita, hora una.*

III. S. Hilario & S. Gregorio M. universus mundi cursus una dies est; & horæ diversæ, mundi ætates; ut prima hora, sit prima mundi ætas, ab Adam ad Noe. Hora tertia à Noe usque ad Abraham. Hora sexta ab Abraham usque ad Moysen. Nona à Moysen ad Christum. Undecima à Christo ad finem mundi. Si una ætas mundi, plurium sæculorum, una hora est: quid erit vita & ætas hominis? *Tota vita, hora una, imò horâ brevior.*
Defe-

158 *Domus eternitatis. Consideratio*
Defecerunt sicut fumus dies mei, queritur
David. Psal. 101. Et quid fumo brevius,
& evanidum magis? Idem ait: *Anni no-*
stri sicut aranea meditabuntur. Psal. 89. 9.
Dum multa opera inutilia & vana agi-
mus; quæ velut aranæ tela, pede, manu,
vel scopâ citò disjiciuntur. Hebræa ver-
sio habet, anni nostri consumuntur, sicut
cogitatio, quæ citissimè transcurrit. O
brevis mora! *tota vita, una hora!*

Colloquium.

Apprehende hoc bene, anima mea:
vita tua celerrimè avolat, cujus, pri-
mus, secundus & tertius quadrans, jam
fortè effluxit, & unicus solùm, atque ul-
timus restat. Vide per amorem Dei, quæ
hunc impendas. Inclama tibi sæpius cum
Doctore mellifluo: *Itane ageres, si scires*
hanc esse novissimam vitæ tuæ horam? Itane
ageres, si scires te post horam futurum
in æternitate? Ah! *Hora est jam nos de*
somno surgere. Rom. c. 13. 11. Fac ea quæ
moriens facta fuisse voles, & non alia,
nec aliter. Fac ea modò in hora vitæ tuæ,
quæ in hora mortis, in hora judicii, in
hora

hora æternitatis, à te facta fuisse cupies. Sic tibi & vitæ, & mortis & æternitatis hora erit beatissima.

CONSIDERATIO XX.

Differentia temporis & æternitatis.

Tempus breve est. 1. Corinth. c. 7. 29. *Æternitas, longiturnitas vitæ.* Baruch. c. 3. 14.

27. Februarii.

I. **Q**uemadmodum in cognitionem simplicium, ut docet D. Thomas, venimus per composita: dicimus enim simplex est, expers compositionis: ita quoque nos in cognitionem æternitatis oportet venire, per tempus; illud conferendo cum æternitate, breve cum longo, successivum cum permanente; finitum cum infinito, ut differentia utriusque melius cognoscatur. Primò igitur temporis brevitatis proponitur à S. Jacobo Apostolo dum ait: *Quæ est vita vestra? Vapor est ad modicum parens & deinceps exterminabitur. Vapor est, quot modis is diffilari potest; una gutta è capite decidens, unus catar-*